

[Justitsministeren]

forslaget, efter omstændighederne vil være omfattet af reglerne i straffeloven.

På den baggrund må jeg sige, at jeg tror, at alle de involverede parter i SSP-samarbejdet er fuldstændig opmærksomme på, både hvad indholdet af disse nye bestemmelser vil være, og hvad konsekvenserne vil være, i det omfang disse regler ikke efterleves.

Jeg har ikke sagt, at Socialistisk Folkeparti ikke har interesse for dette samarbejde, men det, der undrer mig, er, at man så kritisk vender sig imod især, som hr. Carsten Andersen sagde, P'et i dette samarbejde, for det er jo netop den tætte kontakt og dialogen mellem de tre forskellige myndigheder, som betyder, at man er i stand til – og med dette forslag i endnu højere grad vil være i stand til – at gå ind i konkrete situationer i forhold til en enkelt ung eller andre, som har problemer, og som måske er på vej ud i noget, der er endnu værre end det, vedkommende har startet.

Det er altså et rigtig godt system, som giver nogle fantastisk gode muligheder, og hvor man jo fra SF's side fortrinsvis lægger vægt på, at der skal begrænsninger ind. Bækymringerne overskygger langt de muligheder, der er i samarbejdet. Det er derfor, jeg ikke helt forstår SF's holdning, for SSP-samarbejdet kan jo i virkeligheden gå ind i en række situationer, hvor unge mennesker ellers ville fortsætte på en kriminel løbebane med de langt alvorligere konsekvenser, det vil have for den enkelte og også for samfundet, herunder også for politi, domstole, kriminalforsorg osv.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vi kan ikke blive enige om, hvilken lov det skal stå i. Justitsministeren forklarer, at det skal ind i en særlov, og så kalder man retsplejeloven en særlov. Det er lidt usædvanligt, når man så ikke synes, at forvaltningsloven er det.

Selvfølgelig kan man beskrive særlige forvaltningsopgaver i forvaltningsloven, hvis man vil det – jeg ville ikke støtte det mere, selv om det stod i forvaltningsloven, jeg synes bare, det var mere reelt, om det stod i forvaltningsloven – men man kan selvfølgelig skrive den hensigt ind også i en lovtekst i forvaltningsloven, hvor den hører bedre hjemme.

Jeg savner stadig nogle svar fra justitsministeren, blandt andet på, hvorfor man ikke har

ventet på det udvalgsarbejde, som man ved er i gang, det udvalgsarbejde, som de tre dele af SSP-samarbejdet er ved at lave i samarbejde netop for at finde et fælles fodslag. Hvorfor vil justitsministeren trænge sig på og beslutte, forinden udvalgsarbejdet er færdigt?

Der er et andet svar, der savnes, og spørgsmålet har været stillet et par gange. Det er, om de oplysninger, som bliver videregivet, ikke med henblik på efterforskning hos politiet, men i forbindelse med SSP-arbejdet, efterfølgende må bruges i forbindelse med politimæssig efterforskning. Det vil jeg gerne høre et svar på.

Jeg kan endnu nå en lille bemærkning om advokatselskaberne og sige meget summarisk, hvad der er Socialdemokratiets udgangspunkt. Retsplejerådet siger, at rådet ikke finder ting, der taler imod den foreslåede ændring. Omvendt finder vi i Socialdemokratiet ikke forhold, der taler for. Vi kan støtte, at man får adgang til at drive firmaer i flere retskredse; det kan der være meget der taler for, men der er ikke noget, der taler for, at man absolut skal have adgang til en selskabskonstruktion, som vil have nogle meget usædvanlige ansvarsregler. Så er der kun den økonomiske sjakren tilbage, og det synes vi ikke er noget at gennemføre inden for advokatområdet.

Derudover savner vi en sammenhæng, hvor vi ser på hele advokaterhvervet, og dér vil jeg spørge, hvorfor man har glemt noget så væsentligt som efteruddannelsesreformen, som man i øvrigt har lagt megen vægt på.

Der er altså manglende helhed, og der er manglende gode argumenter.

Carsten Andersen (SF):

En del års socialt arbejde har lært mig, at man skal læse det, der står med småt på de sidste sider.

Når vi fra SF's side er betænkelige over for frivilligheden, så er det, fordi der faktisk i bemærkningerne til stk. 4 står: »... der (er) indsat en bestemmelse, hvorefter en myndighed, selv om myndigheden er berettiget til at videregive oplysningerne, altid kan undlade videregivelse, hvis det findes betænkeligt«.

Og den lille sætning tror jeg nemlig bliver hovedreglen, når den kommer ud i forvaltningerne. Så bliver det nemlig det, at der skal være betænkelighed ved at videregive oplysningerne, man vil stille op som betingelse, og det er i det lys, at den såkaldte frivillighed i dette skal ses.